

РЕШЕНИЕ

№ 2871

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1081** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 268 от ДОПК, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Постъпила е жалба от В. О. [ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица], представлявано от Г. Л. Н. чрез адв. Г. С. против решение № ПИ-10/14,01,2022г на Директора на ТД на НАП С.,с което е оставена без уважение жалбата против Разпореждане № С210022-125-0315445/16,12,2021г на П. Т.- публичен изпълнител при ТД на НАП-С. за разпределение на постъпили суми по изпълнително дело в размер на 267431,15лв.Релевири са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се претендира отмяната му.В с.з. редовно призован се явява адв.С. и моли съда да уважи жалбата по съображенията,изложени в нея и да й присъди разноски.

Ответната страна – Директора на ТД на НАП С., чрез упълномощения си процесуален представител – юрк.П., счита, че атакуваният административен акт е законосъобразен, а подадената срещу него жалба е неоснователна.Претендира разноски.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда приема за установено следното:

С Разпореждане № С210022-125-0315445/16,12,2021г на П. Т.- публичен изпълнител при ТД на НАП-С. е извършено разпределение на постъпили суми по изпълнително дело № 22150022969/2015г в размер на 267431,15лв.Набраната сума е в резултат на получено плащане на 03.12.2021г вследствие на наложените изпълнителни запори по

сметките на дружеството от публичния изпълнител. Няма данни кога е станало получаването на разпореждането, като на 10.01.2022г е подадена жалба до Директора на ТД на НАП С./стр.9/. По жалбата в законоустановения срок /чл.267 ДОПК/, изтекъл на 14.01.2022г решаващият административен орган е постановил решение № ПИ-10/14.01.2022г, с което е отхвърлил жалбата на В. О. против оспореното разпореждане. Няма данни кога е получено Решението на директора на ТД на НАП С., а с жалба от 26.01.2022г/стр.6/ В. О. е оспорил пред съда потвърждаването на разпореждането.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 268 ДОПК, от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт, което я прави процесуално допустима.

Спорът понастоящем между жалбоподателя и приходната администрация е правен и се състои в възможността да намери приложение в изпълнителното производство по реда на ДОПК давността по чл.171 от ДОПК спрямо вземанията за периоди от 03.03.2010г до 11.11.2011г по подадени от дружеството декларации за установяване на публични задължения. По конкретно в писмената защита на оспорващия са посочени задълженията, които същият твърди да са погасени по давност - а това са ред 1-3 от разпределението - задължения за лихви върху ДОО в периода 03.03.2010-14.10.2011г, ред 4-10 от разпределението – задължения за лихви върху ДОО за периода 27.04.2011-02.11.2011г, ред 111-112 от разпределението задължения за главници по ДДС за периода 15.02.2011-21.07.2011г, ред 186 от разпределението - данък върху трудови и приравнени на тях правоотношения за периода 12.04.2011-11.11.2011г, ред 281-284 от разпределението главници по здравно осигуряване за периода 27.05.2011-02.12.2011г, ред 440-441 от разпределението главници за ФГВРС за периода 03.03.2010г до 28.01.2011г.

При така изложеното от правна страна съдът намира, че жалбата е неоснователна поради следното: Съгласно чл.171 ал.1 от ДОПК Публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. С изтичането на давностните срокове по чл. 171 от ДОПК се погасява правото да се събере по принудителен ред публичното вземане, но самото публично вземане не се погасява, а остава дължимо и същото може да бъде платено доброволно /чл. 174 от ДОПК/, както и да бъде прихванато /чл. 128, ал. 1 от ДОПК/. В конкретния случай жалбоподателят не е поискал по реда на чл.173 от ДОПК отписване на задълженията си по давност, а пред угрозата да бъде продаден възбранения му имот е извършил плащане на процесната сума. Спорният въпрос по делото е дали извършеното от жалбоподателя плащане на установените публични задължения е доброволно или не. Принципно всички публични задължения възникнали до октомври 2011г включително и установени с декларация кято на осн. Чл.209 ал.2 т.2 от ДОПК е изпълнително основание сама по себе си, чиято изискуемост е от 01 число на следващия месец, независимо от предприетите действия по изпълнение след 2015г са погасени от абсолютната давност по чл.171 ал.2 от ДОПК. Липсата на активност на оспорващия да поиска първо погасяване и отписване на задълженията си по реда на чл.173 от ДОПК, като наместо това първото му действие на 03.12.2021г е извършеното плащане по сметката на публичния изпълнител в размер на 267431,15лв води до приложимост на разпоредбата на чл.174

от ДОПК.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че извършеното от него плащане не е доброволно. В конкретния случай е без значение причината, поради която е извършено плащането. Твърдението на жалбоподателя, че публичните задължения са платени поради необходимост от избягване на евентуална публична продажба на имот, не може да обоснове извод, че извършеното плащане не е доброволно. То не би било доброволно по смисъла и за целите на ДОПК само ако е осъществено принудително по реда на Глава двадесет и пета и сл. от ДОПК, което в случая не е налице.

С оглед горното съдът намира решение № ПИ-10/14,01,2022г на Директора на ТД на НАП С.,с което е оставена без уважение жалбата против Разпореждане № С210022-125-0315445/16,12,2021г на П. Т.- публичен изпълнител при ТД на НАП-С. за разпределение на постъпили суми по изпълнително дело в размер на 267431,15лв за законосъобразен административен акт,поради което и жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и при направено искане за това , на ответника по спора следва да бъдат присъдени и направените по делото разноски в размер на 300 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение трето от АПК, Административен съд – София – град, 3 отделение, XIII състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на В. О. ,[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица],представявано от Г. Л. Н. чрез адв. Г. С. против решение № ПИ-10/14,01,2022г на Директора на ТД на НАП С.,с което е оставена без уважение жалбата против Разпореждане № С210022-125-0315445/16,12,2021г на П. Т.- публичен изпълнител при ТД на НАП-С. за разпределение на постъпили суми по изпълнително дело в размер на 267431,15лв.

ОСЪЖДА В. О. ,[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица],представявано от Г. Л. Н. чрез адв. Г. С. да заплати на ТД на НАП, [населено място] сумата в размер на 300 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: